

чава отъ придворнытъ си по облеклото. Но лесно са познаваше по уждътната си брада. Близо до него стояхъ Господи богато облечены. Столоветъ на народа са пълняхъ бържъ. А когато шествието стигна въ голъмыя мегданъ, Карлъ V, ако и да уважаваше инквизиціята, начумери са като недоволенъ. Той бѣ изгубилъ търпѣніе поради мааньето; найподиръ са успокоен, церемоніята щѣше да почене. Вжглешарытъ, които щѣхъ да подпалѣтъ кладытъ, са наредихъ оглѣво на царскыя балконъ, и държавнытъ съвѣтници залавахъ мѣстата си по іерархически редъ. Осъденитъ изминяхъ подъ царскыя балконъ, и сѣднѣхъ на лѣвья амфитеатръ. Калугерытъ и сбироветъ останѣхъ при тѣхъ като ги подпирахъ и увѣщавахъ. Герцогътъ Мединя-Челли сѣднѣ на царскыя балконъ, а герцогъ де Мондеаръ са помѣсти между държавнытъ съвѣтници. Дъщеря му Изабелла стоеше нажалена и прискърбна съ другыгѣ жени при царя. Найподиръ великыйтъ инквизиторъ, сѣднѣ на стола си съ *твржествующе смиреніе*. Дълбоко мълченіе са възцари. Единъ діаконъ облеченъ въ служебны одѣжды, назначенъ службата, и сичкытъ безъ исключеніе са моляхъ съ наведени главы. Съкый са стараше да са покаже набоженъ, защото бѣдствоваше, ако не са покаже такъвъ. Подиръ Евангеліето, народътъ станѣ на крака и единъ доминиканецъ са покачи на едина амвонъ, а на другыя стѣщи секретарьтъ на сждовището. Любимецътъ на великыя инквизиторъ Жозе наметнѣ на раменѣтъ на Арбуеза мантията му, и наложи на главата му злата митра, а този като пристѣпи къмъ царскыя балконъ придруженъ отъ нѣколко офицеры, които държахъ кръсть, Евангеліе и книгата която съдржаше образа на клетвата. Арбуезъ слѣзе първытъ стѣпала до четвъртото като стоеше все повисоко отъ царя и като са спрѣ, рече на императора съ високъ и звученъ гласъ :